

201. Emericanás ismerkedési est

Kedves és jólsikerültnek ígérkező családias jellegű estélyt rendez az Emericana f. hó 6-án este fél 9 órakor a tisztai Kaszinó és Keresztényotthon összes helyiségeiben. Az estélynek az a célja, hogy az öregurak, leventék és apródok, valamint azok családjai, családi és kisasszonyok megismerkedjenek egymással. A leventéket és apródokat az öregurak és családjaik látják vendégül az estén. A kisasszonyok és a familia nagyasszonyai szeretetteljes örömmel készítik a farsangi mulatságra a finom süteményekkel teli batyujukat, hogy a leventék és apródok semmiben sem szenvedjenek hiányt. A tánczenét elsőrangú cigányzenekar szolgáltatja. Az Emericana összes tagjaira kötelező a megjelenés.

Katolikus Ébredés VII. (1927) február 6. 7. oldal

202. Éretlen diáktüntetés a kultuszminiszter ellen

Azt hitte mindenki, hogy a kedélyek már annyira lehiggadtak, hogy mindig a háttérben rejtőző felelőtlen izgatók nem fogják többé eszközül felhasználhatni zavarosban halászó ténykedésükhöz a hiszékeny egyetemi ifjúságot. Pénteken azután erősen rácaffolt erre a túlzottan optimista nézetre egy 20-30 egyetemi hallgatóból álló tüntető csoport, akik tökéletes ízléstelenséggel éppen azzal szemben kezdtek el éretlenkedni, aki soha meg nem hálálható fáradozással és szeretettel építi körül-köre a szegedi egyetemnek már kibontakozásában is impozáns falait.

A Turul Bajtársi Szövetség, amelynek kebelébe négy fakultási és egy középiskolai bajtársi egyesület tartozik, pár nappal ezelőtt parancsot küldött a tagegyesületekhez, hogy pénteken reggel vonuljanak ki az állomáshoz Klebelsberg Kuno gróf kultuszminiszter fogadására. A bajtársi egyesületek a szokásos módon riadóztak péntek reggelre. Az ifjúság olyan lelkesedéssel készült a fogadásra, hogy a Turul vezérsége impozáns tömeget várt. Csütörtökön azonban futótűzként terjedt el az egyetemen a kinyomozhatatlan forrásból származó hír, hogy a kultuszminiszter egy legutóbbi bizalmas értekezleten kijelentette, hogy eltörli a numerus clausust. A hallgatóság nagy többsége minden kritika nélkül fogadta és háborodott fel ezen az önmagában véve is politikai abszurdumot tartalmazó hírt, s magasabb évfolyambeliek sem látták be, hogy szentesített törvényt a kultuszminiszter nem törölhet el.

A hangos méltatlankodás odáig nőtt, hogy a bajtársak kijelentették, hogy nem vonulnak ki a kultuszminiszter fogadására. Mikor erről tudomást szerzett a Turul Szövetség vezérsége, a Turul szegedi vezére megjelent a bajtársi egyesületekben, s erélyes parancsot adott a kivonulásra, annál is inkább, mint hozzáfűzte, ez nemcsak kötelesség, hanem a rektor egyenes kívánsága is. A parancsot ellentmondások fogadták, mire kijelentette, hogy semmiképpen sem hajlandó beleegyezni a passzív tüntetésbe, s visszavonni a parancsát. Mivel azonban tartani lehetett tőle, olyan izgatott volt a hangulat, hogy kínos meglepetésekre ragadtatják magukat a

bajtársak, az utasítása úgy szólt, hogy a legtöbb, amit a presszió hatása alatt megengedhet az, hogy néma, katonás tisztelgéssel fogadják Klebelsberg Kuno grófot, nem éljenzik és nem tartanak ovációt.

Az egyetem közel ezer hallgatója közül pénteken reggel alig 30-40 bajtárs gyülekezett az egyetem mögötti Toldi utcában. Hogy mégis mutasson valamit a felvonulás, ipariskolásokkal egészítették ki soraikat. 50-60 ember lehetett összesen. Néma sorokban vonultak ki az állomás elé, s mikor kilépett az indóházból Klebelsberg Kuno gróf kultuszminiszter, s több egyetemi hallgatót barátságosan megszólított, feszes, néma tisztelgéssel fogadták. A sort a Csaba orvoskari és a Rákóczi gyógyszerész bajtársi egyesületek vezeték vezették, akiknek az utasítása úgy szólt, hogy a kultuszminiszter elvonulása után oszlassák fel a sorokat. Ez azonban nem történt meg, hanem miután Klebelsberg Kuno gróf elvonult a püspöki palotába, a menet négyes sorokba fejlődve a Boldogasszony sugárúton befelé indult a városba, s eleinte csak dudorászták, majd hangosan és bátran énekelni kezdték az Erger-Bergert azzal a félre nem érthető refrénnel, hogy „akár Ádám, akár más...”.

A vezérek s a jobb érzésű bajtársak maguk is felháborodva tiltakoztak az otromba izléstelenség ellen, amely már szinte egybeesik a hálátlansággal, az éneklők azonban nem tudni ötletességet vagy rettenetes ellenállást látván-e a dologban, tovább énekeltek. Erre a vezérek kijelentették, hogy nem vállalnak közösséget egy pár bajtárs éretlenkedésével. Közben az Erger-Bergerező menet betért a Dugonics térre, megkerülték az egyetemet, azután vigyázz állásba helyezkedve tovább énekeltek s éltették a numerus clausust. Éppen ekkor ért az egyetemhez Bartók György dr. bölcsészeti dékán határozott és erélyes szavakkal felszólítva a kis kompániát, hogy hagyják abba felháborító viselkedésüket. Tömegbe verődött emberek sereglették körül az izgatott hangú párbeszédet folytató professzort és a bajtársakat. Majd megjelent a szolgálatot teljesítő rendőrfelügyelő és azonnali szétoszlásra szólította fel a kis tömeget, akik rövid tanakodás után csakugyan jobbnak látták a szétoszlást.

Az eléggé el nem ítéhető incidensről, amelyet egypár éretlenkedő és elvakított diák rendezett éppen a szegedi egyetem legsorsdöntőbb óráiban.

A Turul vezére a következőképpen nyilatkozott:

– Semmiféle szolidaritást nem vállal a Turul Szövetség a zavargókkal, ellenkezőleg az alapszabályok szerint meg fogjuk torolni a kultuszminiszter úr iránt megnyilvánuló tiszteletlenségét pár olyan egyénnek, akik eddig is hírhedtek voltak arról, hogy szeretnek a zavarosban halászni. A Turul Szövetség ítéli el első-sorban és legjobban ezt az incidenst, amely mint minden tüntető megmozdulás kiszámíthatatlan kárára van a bajtársi eszmének.

Buócz Béla dr. rendőrfőtanácsos, a szegedi kapitányság vezetője a következőket mondta munkatársunknak:

– Éppen most kaptam a jelentést a történekről. Nem tudom még, milyen arányú a tüntetés s mennyiben fejezi ki a bajtársi egyesületek egységes álláspontját. El vagyok azonban rá készülve, s erre vonatkozólag minden rendelkezésre álló eszközzel megakadályozok minden olyan törekvést, amely a békét utcai zavargásokkal akarná megbontani.

Értesülésünk szerint ebben az ügyben Tóth Károly dr. rektor magához hívatta a diákság vezetőit, hogy egyrészt informálódják az események felől, másrészt megbeszélje velük a teendőket. Nem lehet ugyanis elnézni tétlenül tovább azt a túrhetetlen állapotot, hogy pár kétes egzisztencia nyugtalankodása miatt állandó tűzfészek legyen az egyetem ifjúsága, ahová elég bevetni egy szikrát, hogy oktalanságokra ragadtassák magukat. Tessék a provokátorokat kinyomozni, s ártalmatlanná tenni őket a jó érzésű és a józan megfontolásra való hivatkozással.

Szegedi Napló III. (1927) február 26. 3. oldal

203. A diákság vezetői közmegeledésre tisztázták a tegnapi utcai jelenetet

A kultuszminiszter ígéretet tett, hogy Szegeden diákszanatóriumot létesít

A pénteki országos visszhangot keltő, sajnálatos és éretlen diáksínytevések különböző megvilágításba kerültek a közönség elé, melyek közül a legmegmagyarázhatatlanabb bizonyos körök álláspontja, akik úgy vélték szolgálni a jobb ügyet, hogy nem agyonhallgatták, hanem egyszerűen letagadták az emberek százai előtt és füle hallatára lefolyt eseményeket. Meg kell állapítani, hogy megmozdították ezek a csínytevések az egész rendőrségi politikai apparátust, a Turul Szövetség erélyes házi nyomozást indított, a rektor interveniált s az összes egyetemi bajtársi egyesületek vezérségeiből alakult deputáció szombaton délben kimagyaráztkodó küldöttséggel tisztelgett a kultuszminiszter előtt.

A rendőrségi nyomozás főként arra a bizalmas bejelentésre támaszkodott, hogy Budapestről pár nappal ezelőtt Turul bajtársak érkeztek Szegedre, akik Ádám professzorral szemben való magatartásukhoz hasonló hangulatot igyekeztek Szegeden is felidézni. S ehhez legalkalmasabb időnek a kultuszminiszter szegedi tartózkodását s legalkalmasabb módnak a hazugságokkal dolgozó izgatást vélték. A nyomozás azonban megállapította, hogy ez a nyilvánvaló valótlanság s talán az a tendenciája, hogy a dolog igazi hátteréről, ahol egyetemi körökben jól ismert izgató alakok dolgoznak, elterelje a figyelmet. Mert egy pillanatig sem volt kétséges, hogy az eseményekért nem az a pár, eszközül felhasznált egyetemi és ipariskolai hallgató felelős, akik gúnydalokat énekeltek, hanem az uszítók, s a nyomozás most ezek leleplezésére irányul. Maga a Turul Szövetség is gondos nyomozást vezet ebben az ügyben, hogy alapszabályszerű megtorlásban részesítse őket.